

Titel: Genoptagelse.

Citation: "Genoptagelse.", i *1902/1903: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r13-shoot-chptrd1e26545/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: 1902/1903: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 1019.

Den overordnede Ret er ikke bunden ved den Bedømmelse af de faktiske Omstændigheder, hvorpaa den paaklagede Beslutning er grundet. Finder den ny Oplysninger fornødne, giver den, for saa vidt den ikke selv vil foranstalte samme indhentede, de i saa Henseende fornødne Paalæg; Bestemmelserne i § 999, jfr. § 1009, tredje Punktum, finde herved tilsvarende Anvendelse; angaar Kæremaalet en Beslutning af en Undersøgelsesret, kan Landsretten umiddelbart til denne rette de fornødne Paalæg om ny Oplysningers Tilvejebringelse.

Naar særlige Grunde findes at tale derfor, kan den overordnede Ret undtagelsesvis paa Begæring eller i Embeds Medfør anordne mundtlig Forhandling; Forsvarer bliver i saa Fald altid at beskikke, medmindre Sigtede selv har antaget en Forsvarer, eller den Forsvarer, som allerede er beskikket for ham, er beføjet til at møde for den overordnede Ret og erklærer sig villig hertil.

Rettens Afgørelse træffes ved Kendelse og meddeles uden Ophold alle vedkommende.

§ 1020.

Mod Landsrettens Afgørelse i et Kæremaal kan yderligere Kære til Højesteret ikke finde Sted, medmindre Højesteret undtagelsesvis meddeler Tilladelse hertil (§ 764). Andragende om saadan Tilladelse maa indgives til Højesteret inden en Uge, efter at Landsrettens Kendelse er meddelt. Paa saadant yderligere Kæremaal finde Reglerne i de foregaaende Paragrafer Anvendelse med de fornødne Lempelser.

Kæremaal kunne i Højesteret forhandles og afgøres i det i § 997 ommeldte Udvalg.

§ 1021.

Beslutninger vedrørende Forberedelsen af et Kæremaals Forhandling kunne i lignende Omfang som bestemt for Ankesagers Vedkommende træffes henholdsvis af Landsrettens eller af Højesterets Justitiarius.

*Kapitel 91.***Genoptagelse.**

§ 1022.

Naar en Forfølgning, som ved Undersøgelsesret har været indledet mod en bestemt Sigtet, standses (§ 879), eller naar, efter at Tiltale er rejst, Forfølgningen frafalder, uden at Dom bliver afsagt, kan, uden for det i § 880 omhandlede Tilfælde, ny Forfølgning ved Undersøgelsesret eller ny Tiltale kun rejses, naar ny Beviser af Vægt senere komme for Dagen, eller de i nedenstaaende § 1023 angivne Betingelser ere til Stede. Derimod er den Omstændighed, at Undersøgelsesretten i Henhold til § 871 har nægtet at tage en Begæring om Forundersøgelse til Følge eller i Henhold til § 879 har standset en begyndt Forundersøgelse, ikke til Hinder for, at Tiltale rejses ved den dommende Ret.

§ 1023.

Genoptagelse af en Sag, som — være sig i første Instans eller ifølge Anke — er paadømt ved Landsret, og hvorunder Tiltalte er frifunden, kan finde Sted efter Overanklagerens Begæring,

1. naar det ifølge en Tilstaaelse, Tiltalte senere har afgivet, eller andre Beviser, der senere ere komne for Dagen, maa antages, at han har begaaet Forbrydelsen;

2. naar falske Forklaringer eller Erklæringer ere afgivne under Sagen af Vidner eller Syns- eller Skønsmænd, eller falske eller forfalskede Dokumenter ere benyttede under samme, eller noget strafbart Forhold, sigtende til at paavirke eller bestemme Sagens Udfald, er udvist enten af Tiltalte eller af nogen, der i Medfør af sit Embede eller offentligt Hverr har medvirket ved Sagens Behandling, og der efter Omstændighederne er god Grund til at antage, at saadant har bevirket eller medvirket til, at Tiltalte har undgaaet Domfældelse.

Under tilsvarende Betingelser kan Genoptagelse finde Sted, hvor Tiltalte paa-
staas at have gjort sig skyldig i en væsentlig større Forbrydelse end den, hvorfor han er domfældt.

§ 1024.

Paa Begæring af en Domfældt kan Genoptagelse af en ved en Landsret paa-
dømt Sag finde Sted:

1. naar ny Oplysninger tilvejebringes, og det skønnes antageligt, at disse, om de havde foreligget under Sagen, kunde have bevirket Frifindelse eller Anvendelse af en væsentlig mildere Strafbestemmelse;

2. naar noget saadant Forhold oplyses som ommeldt i § 1023 Nr. 2 og det skønnes antageligt, at saadant kan have bevirket eller medvirket til Domfældelsen.

Bestemmelserne i § 987, 2det og 3die Punktum, finde her tilsvarende An-
vendelse.

Komme Omstændigheder, som antages at give Tiltalte eller andre paa hans
Vegne Foje til at andrage paa Sagens Genoptagelse, til Rettens eller Overanklagerens
Kundskab, bør de derom underrette vedkommende.

§ 1025.

Genoptagelse kan ikke finde Sted, saa længe Anke i Medfør af Lovens al-
mindelige Regler staar aaben, eller saa længe en rejst Ankesag henstaar uafgjort.

At Straffen er udstaaet, er ikke til Hinder for Genoptagelse.

§ 1026.

Begæring om Genoptagelse fremsættes for den Landsret, der har paa-
dømt Sagen, være sig i første Instans eller ifølge Anke; dette gælder, selv om Sagen ifølge
Anke har været paakendt i Højesteret.

Begæringen indgives skriftlig og maa angive de Omstændigheder, hvorpaa den
stottes, og de Beviser, som formenes at skulle give Sagen et andet Udfald. Er Til-
talt fængslet, kan hans Begæring fremsættes overensstemmende med § 898 til Under-
søgelserettens Retsbog eller Fængselsbestyrerens Bog. Er Begæringen støttet paa
nogen saadan Grund som nævnt i § 1023 Nr. 2, jfr. § 1024 Nr. 2, maa den saa vidt
muligt være ledsaget af Udskrift af en over den paagældende afsagt Straffedom. Ud-
skrift af den tidligere Dom bør medfølge.

§ 1027.

Findes i Begæringen ingen Grund opgivet, som efter Loven kan bevirke Gen-
optagelse, eller findes de paaberaabte Omstændigheder eller Bevisligheder aabenbart
betydningsløse, kan Retten straks ved Kendelse afvise Begæringen.

Finder Retten ikke Anledning til saadan Afvisning, giver den, for saa vidt der ikke allerede med Begæringen er forelagt den en Erklæring fra Modparten, som efter Omstændighederne skønnes fyldestgørende, denne Lejlighed til at udtale sig skriftlig eller mundtlig.

§ 1028.

Finder Retten, at yderligere Oplysninger bør tilvejebringes, inden Afgørelse træffes om, hvor vidt Genoptagelse bør finde Sted, giver den, for saa vidt den ikke selv vil foranstalte disse tilvejebragte, de i saa Henseende fornødne Paalæg. Skulle Vidner eller Tiltalte afhøres, og vil Retten ikke selv modtage disses Forklaringer, sker Afhørelsen ved vedkommende Undersøgelsesret overensstemmende med Reglerne om retslig Forundersøgelse i Kap. 80; Retten kan bestemme, at retslig Forundersøgelse skal finde Sted.

Hvor Begæringen om Genoptagelse er støttet paa, at et saadant strafbart Forhold er begaaet, som nævnt i § 1023 Nr. 2, jfr. § 1024 Nr. 2, men en Straffesag, som derom er rejst, endnu ikke er afsluttet, bliver, om fornødent, Afgørelsen at udsætte, indtil saadan Straffesag er endt.

Beslutninger vedrørende Forberedelsen af Forhandlingen af en Begæring om Genoptagelse kunne i lignende Omfang som bestemt for Ankesagers Vedkommende træffes af Landsrettens Formand.

§ 1029.

Retten afgør ved Kendelse, om Begæringen skal tages til Følge eller forkastes; tages den til Følge, gaar Kendelsen ud paa, at ny Domsforhandling skal finde Sted. Dog kan Retten efter Omstændighederne, naar den finder en Begæring om Genoptagelse til Fordel for Domfældte begrundet, og Overanklageren indvilliger deri, straks uden ny Domsforhandling afsige Frifindelsesdom eller Dom, hvorved en mildere Straffebestemmelse bringes i Anvendelse. Er Domfældte død, skal Retten altid uden ny Domsforhandling enten forkaste Begæringen om Genoptagelse eller afsige Dom, hvorved den ældre Dom ophæves.

§ 1030.

Den ny Domsforhandling foregaar ved den Landsret, som tidligere har dømt i Sagen. Den forberedes og fremmes overensstemmende med de almindelige om Domsforhandling for Landsret givne Regler; om Nævninger skulle medvirke, bestemmes efter Reglerne i § 674. Ingen Dommer eller Nævning, som har gjort Tjeneste under den tidligere Sag, maa medvirke ved den ny Domsforhandling.

§ 1031.

Hvor Genoptagelse er tilstaaet alene efter Begæring af Domfældte eller nogen af de i § 987, 2det og 3die Punktum, nævnte Personer, maa den ny Dom ikke i noget Punkt afvige fra den tidligere Dom til Skade for ham. I andre Tilfælde maa saadan Afvigelse ikke ske for de Punktets Vedkommende, som ikke berøres af Genoptagelsesgrunden.

§ 1032.

Mod en Kendelse af en Landsret, hvorved Genoptagelse er tilstaaet eller nægtet af en Sag, der kun ifølge Anke har været paadømt ved Landsretten, kan Kæremaal ikke rejses, medmindre Højesteret undtagelsesvis meddeler Tilladelse hertil (§ 764).

§ 1033.

Begæring om Genoptagelse medfører ikke Udsættelse eller Standsning af Dommens Fuldbyrdelse, medmindre Retten bestemmer det modsatte; det samme gælder om Beslutning om Genoptagelse, der træffes i Henhold til § 1023. Er Genoptagelse besluttet i Henhold til § 1024, bliver Fuldbyrdelsen altid at udsætte eller standse, hvis Domfældte begærer det.

§ 1034.

Er en udebleven Tiltalt, som ikke overensstemmende med § 902 Nr. 3 har samtykket i, at Sagen er blevet fremmet i hans Fraværelse, bleven domfældt, og staaer Anke overensstemmende med Reglerne i Kapitel 89 ham ikke aaben, kan han begære Sagen genoptagen til ny Forhandling, naar han godtgør, at han har haft lovligt Forfald og ved ham utilregnelige Omstændigheder har været forhindret fra i Tide at anmelde dette, eller at Stævningen ikke betimelig er kommen til hans Kundskab. Begæringen maa fremsættes inden saadan Frist som bestemt i § 992, jfr. § 993. Reglerne i §§ 1026—1029 og 1032 finde herved tilsvarende Anvendelse.

Udebliver Domfældte under den ny Domsforhandling, hæver Retten ved Kendselse Sagen, og den afsagte Dom bliver staaende ved Magt.

Under tilsvarende Betingelser, som i denne Paragrafs første Stykke angivet, kan Tiltalte begære Genoptagelse af en af ham rejst Ankesag, som er afvist paa Grund af hans Udeblivelse.

*Syvende Afsnit.***Paatale af særlige Myndigheder eller af private. Forfølgning af borgerlige Krav under Straffesager.***Kapitel 92.***Behandling af Sager, som paatales af en særlig offentlig Myndighed eller af en privat Sagsøger.**

§ 1035.

Forinden en særlig offentlig Myndighed rejser Paatale i Henhold til § 702, skal den ved Henvendelse til Politimesteren forvise sig om, at denne ikke agter at forfølge Sagen. Naar Paatale herefter rejses af en særlig Myndighed, blive Bestemmelserne i Kapitlerne 86 (med Undtagelse af § 977) og 88—90 at anvende saaledes, at bemeldte Myndighed under Sagen træder i Politimesterens Sted.

Anke fra Paatalens Side beslattes og iværksættes af Overanklageren, dog kun efter Begæring af den særlige Myndighed.

Har Politimesteren inddømt, men senere frafaldet Forfølgning, og er Sagen som Folge heraf bleven hævet, kan den særlige Myndighed rejse ny Forfølgning; dog maa Anklageskrift i saa Fald indgives inden fjorten Dage, efter at Sagen er hævet. Har Politimesteren frafaldet Forfølgning under selve Domsforhandlingen, kan den